

РЕШЕНИЕ

№ 336

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10124** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по чл. 63 ал. 1 пр. 2 от ЗАНН вр. чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на адв. Т. К. от САК, в качеството му на пълномощник на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 10.02.2020г., 136-ти състав, постановено по НАХД № 2343/2019г., по описа на Софийски районен съд, с което е изменено НП № 0397 от 20.12.2018г., издадено от директора на Столичната РЗИ. С наказателното постановление на основание чл.218, ал.3 от Закона за здравето /ЗЗ/ за нарушение на чл.56, ал.1 от ЗЗ на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 500.00лева, която със съдебното решение е изменена на 3 000.00лв.

Касаторът излага съображения за незаконосъобразност и неправилност на решението на СРС. В жалбата се твърди, че районният съд е направил неправилен извод за това, че е пушено в закрито помещение, твърди, че не е описано по какъв начин и с какви действия или бездействия касатора е предоставил възможност на клиентите да пушат. Твърди, че лицето, на което е връчен АУАН няма представителна власт и не е изрично упълномощено за това. Твърди също, че мястото на което е извършена проверката не отговаря на дефиницията за „закрито обществено място“, тъй като три от стените му били стъклени и отваряеми. Твърди също, че неправилно е наложено наказание по чл.218 ал.3 от ЗЗ и неправилно е изменено НП, като е намалена санкцията предвидена

по чл.218 ал.3 от ЗЗ, без да се съдържат твърдения и доказателства за извършено нарушение при условията на повторност.

Претендира се отмяната на решението и на наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – СРЗИ, не депозира отговор. В открито съдебно заседание - не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли за потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна, въззивната инстанция е приела за установено, че на 30.11.2018г. св.В. Здр.К., в качеството си на главен инспектор в отдел „Превенция на зависимости“ към СРЗИ, заедно със служители на СДВР извършили съвместна проверка по получен сигнал от граждани на обект – „Cache B. and C.“ в [населено място], [улица], р-н „Т.“ с оглед контрол по спазване забраната за тютюнопушене в закрити обществени места. Проверката била извършена около 21.31 часа, при която е установено, че обекта е стопанисван от касатора. За извършената проверка и констатирани нарушения, на 05.12.2018г. на касатора е съставен АУАН №ЗД000601/05.12.2018г. в който подробно е описана установеното при проверката нарушение. Акта е надлежно връчен на упълномощено за това лице от [фирма]. Горната фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на показанията на свидетелите и от писмените доказателства по делото, като са обсъдени и обясненията дадени от салонния управител на заведението относно предоставянето на пепелници за пушене в заведението, предвид студеното време..

От правна страна предходната съдебна инстанция е приела, че жалбата е допустима като подадена в законния срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване. Като основание за изменение е счетено, че липсват мотиви от АНО за това, поради каква причина е наложена санкция близка до предвидения максимален размер от закона, като е отчетен и факта, че нарушението е извършено за първи път.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СРС правилно е приложил материалния закон в съответствие със събраните по делото писмени и гласни доказателства. Не са налице отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН. С разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от ЗЗ е въведена императивна и изрична забрана за тютюнопушене в закрити обществени места. За нарушение на тази забрана законът - чл. 218 от ЗЗ, предвижда административно наказание – „глоба“ или „имуществена санкция“ за ЕТ или ЮЛ. Следователно, законодателят е предвидил санкция както за извършителите на деянието – тютюнопушене в закрити обществени места, така и за допустителите на нарушението на забраната – еднолични търговци и юридически лица, задължени в качеството си на собственици или управляващи съответното

закрито обществено място. В процесния случай е безспорно установено със събраните писмени и гласни доказателства, че на 30.11.2018г. при извършване на проверка по здравен контрол длъжностните лица са установили, че в обект „Cache B. and C.“ в [населено място], [улица], р-н „Т.“, стопанисван от [фирма], не се спазва забраната за тютюнопушене в закрити обществени места, като към обекта е изградена зала за консумация, закрыта с плътни стъклени стени и покрив, където клиентите пушат цигари от тютюн, на бара, на масите и има разположени пепелници за това. Следователно, като е допуснал и не е осуетил посетители в стопанисвания от него обект да пушат тютюневи изделия, касаторът [фирма] е извършил нарушение на чл. 56, ал. 1 от ЗЗ, за което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 218, ал.3 от ЗЗ и в размер определени в закона – 4500.00 лева.

По изложените доводи настоящият състав приема, че обжалваното съдебно решение следва да бъде потвърдено, като постановено правилно и законосъобразно. В действителност не е допуснато неточно изписване на основанията за налагане на имуществената санкция, като е посочено в касационната жалба - чл.218 ал.3 от ЗЗ, а не както следва чл.218 ал.2 от ЗЗ. Правилно и законосъобразно АНО е квалифицирал нарушението по действащия към момента на нарушението ЗЗ. Доколкото с изменението на ЗЗ от Д.В. бр.58 от 2019г., не са изменени размерите на санкциите за процесното нарушение, съдът намира, че не е налице влязъл в сила по-благоприятен закон за нарушителя, поради което и не следва да обсъжда по-подробно този въпрос. Правилно е отчетено и от АНО и от въззивната инстанция, че нарушението се явява първо по вида си за нарушителя и правилно и законосъобразно санкцията е изменена до предвидения в закона минимум от 3000.00 лева. .

Оспорваното НП е постановено от компетентен административно наказващ орган по смисъла на чл. 231, ал. 2 от ЗЗ. При издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят неговата отмяна. Както в АУАН, така и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Спазена е формата за валидност на двата акта. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено, поради което следва да се приеме, че не е накърнено правото на защита на [фирма]. При безспорно установената от административно-наказващият орган фактическа обстановка той е приложил правилно материалния закон – чл. 218, ал. 3 във вр. с ал. 1 и чл. 56, ал. 1 от ЗЗ.

Правилно районният съд е приел, че е установена връзката на дружеството с посоченото нарушение. В тази насока и в конкретния казус, [фирма] е подведено под административно-наказателна отговорност, защото на описаната в АУАН и НП дата и място в закрито „обществено място“ по см. на § 1а от ДР на ЗЗ, стопанисвано от него, не се е спазвала забраната за тютюнопушене. АУАН и НП са надлежно връчени на Й. М., която е упълномощена за това лице.

По изложените аргументи настоящият касационен състав приема решението на районния съд за правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло като такова.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, във вр. с чл.63 от ЗАНН, Административен съд София- град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 10.02.2020г., поставено по НАХД 2343/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136-ти състав, с което е ИЗМЕНЕНО Наказателно постановление № 0397/20.12.2018г. на директора Столичната регионална здравна инспекция, с което на основание чл.218, ал.3 от ЗЗ, за нарушение на чл.56, ал.1 от ЗЗ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4500.00лева, като е изменен размерът на санкцията на 3 000.00 лв.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.